

imeli preč. g. dekan lep govor ter so nam na srca polagali, kako da se naj zanimamo za čast in lepoto hiše božje tudi zanaprej. Potem je bila služba božja, pri kateri so se sv. Lenartski dobro izurjeni pevci skazali. Naj nam ostane vse v lepem spominu, posebno besede prečastitega g. pridigarja!

Iz Malenedelje. (Podoba. Delo.) Po vsem katoliškem svetu je znano, kako se je pred leti 30 v malem mestecu na Francoskem, v Lurdu po imenu, prikazovala Marija, „brezmadežno spočetje“, deklici Bernardiki v Masabilski jami ali skalovji. Le-ta jama je po letih postala imenitno svetišče, kjer prelepa cerkvice stoji današnji dan. Od vseh vetrov prihaja veliko trum pobožnih romarjev, poklonit se Lurški Gospej. Ni mi treba na dolgo razkladati o tej čudotvorni prikazni, saj je že skoraj v vseh jezikih več ali manj obširno popisana zgodba, tako je tudi natanjko popisano v slovenskih knjigah. Kakor že po drugih krajih, bilo je tudi tukaj slovesno umeščenje podobe prelube Lurške Gospé, dne 25. novembra, v župno cerkvo. Podoba je oskrbela dobrotljiva roka in je izvrstno, mojstersko delo. Že na predvečer nam je naznanjevalo pritrkovanje zvonov, in strelba iz topičev slovesnost prihodnjega dneva. Umeščenje ali prenesenje podobe iz farovža v procesiji v cerkvo vršilo se je pred pozno božjo službo prav svečano. Obilno je bilo zbranega ljudstva, nekaj tudi iz sosednjih župnij. Precej belo ovenčanih deklic in zraven 4 duhovniki spremljevalo je „Našo prelubo Gospó“ med pokanjem topičev in pritrkovanjem zvonov v cerkvo. Ob kratkem so nam na leci č. g. Ostro, kaplan iz sosednje župnije sv. Tomaža, pojasnili pomen današnjega dneva. Potem pa so vse obče spoštovani preč. g. naš domači kaplan služili sv. mašo. Oj, da bi se mnogokrat zatekli s ponižnimi svojimi prošnjami k našej prelubi Lurški Gospej, ona nas bode gotovo uslišala in izprosila blagoslova iz nebes. Pospravili smo zadnje jesenske pridelke, mala snežena odeja je zginila in z njo tudi hujši mraz. Lepši dnevi so nastali, ljudje še grabijo steljo, in cepajo drva za zimo. Živina še se semtertje pase. Po vinogradih grubenčajo, delajo komposte, in nosijo prst (zemljo). Semtertje še se orje za polmadne sadeže in napeljava gnoj. Lipan.

Iz Remšnika. (Lurška mati božja), Slovensko ljudstvo povsod skazuje posebno čiščenje Lurški materi božji s trdnim prepričanjem, da Marija svojim častilcem milosti izprosi pri ljubem Jezusu. Po vsem Slovenskem se razširja čiščenje, tako je tudi našla Mati božja pri nas mnogo častilcev, ki se radi zbirajo pri njenih kapelah, posebno pa, kjer se podoba Lurške Marije nahaja. Predlansko leto že je postaviti dal Lešnik, p. d. Krive, prav

nežno kapelico, v kateri stanuje Lurška mati božja. Vsako soboto in nedeljo, kakor tudi na predvečer praznikov in na večer ob nedeljah in praznikih zbere se veliko število vernih Slovencev iz bližave, pri kapelici se najprej moli rožni venec na čast materi božji, ki je po prikazni imela na desnici rožni venec in rekla Bernardiki: Moli za grešnike, na to se glasijo milo doneče pesmi, kojih glas hiti k tronu nebeške kraljice v čast in priprošnjo. Na praznik čistega spočetja Mariji device se je postavila na veliki altar v cerkvi sv. Jurija na Remšniku podoba Lurške matere božje in se je blagoslovila v neizrečeno radost in veselje vernih Remšničanov, enako, kakor v duplini Masabielle se je pri zornici na altari dne 8. decembra 1887 ljudem predstavila. Dne 8. sept. t. l. smo pa enako v procesiji spremljali od Poglono ve hiše h kapeli, ki jo je Janez Holcman postaviti dal na lepem hribcu na Breznem vrhu v naši župniji. Med gromovitim pokanjem možnarjev se je velikanška procesija pomikala s petjem in molitvijo na Poglono v hrib. Po nagovoru, v katerem se je prikazena v Lurdu natančno razložila, blagoslovila se je milobe polna podoba. G. Janez Bezjak zapel je tudi prilično pesem na čast nebeški kraljici, opominjajoč, da naj verno ljudstvo rado in z veseljem hodi počastiti tudi tukaj Lurško mater božjo, ki bo pri svojem nebeškem Sinu vernim izprosila blagoslov in odstranjenje nezgod in toče. Javna hvala se tukaj zreka Janezu Holcman in Lešniku, da sta z velikim požrtvovanjem postaviti dala rožni kapelici. Podoba je izdelal Purger v Gröden tako milo in lepo, da je več kdo rekel; „Ko Marijo pogledam, oblijejo me solze.“

Raznoterosti.

(Lepo darilo.) Gospod Alois Walant, trgovec v Oplotnici, je za Čadramsko cerkev kupil lepo podobo sv. Cirila in Metoda, katera stane 70 gld. in za cerkvo sv. Barbare, podružnice Čadramske, zelo lepo bandero teh dveh apostolov. Bog plati!

(Cerkvena oprava) Častite šolske sestre v Mariboru imajo na prodaj mnogo mešnih plaščev, od 30—300 gld., ogrinjal (velum) okoli 50, kojim je cena od 15—60 gld. Dobile so tudi iz Dunaja 1 monstranco in 7 kelihov s patenami. Oddajajo se po znižani ceni. Prečastita cerkvena predstojništva se vabijo, da si prej ko prej naročijo onih predmetov.

(Za družbo vednega čiščenja) so podarile naslednje župnije: Staritrč fl. 13.50, Kapela pri Radgoni fl. 16.58, Marenberg fl. 5.15, Ljutomer fl. 5.90, Mala Nedelja fl. 6.—, Gornji-grad fl. 12.—, Solčava fl. 11.47, sv. Barbara Halozah fl. 2.08, Slov. Gradec fl. 5.—.

dni kazali svoje sovrašтво do Avstrije očitno ter so pribijali ustajne liste na oglih ulic. Nekaj tacih mladičev pa so zajeli ter jih deli pod ključ Resnica, čas je že, da seže grof Taaffe v to sršenje gnezdo ter odpravi gospôdo, ki pri vsem le molči, in se ne gane iz službe, da si je ne opravlja. — G. J. Gorup, velikotržec v Reki, je o 40-letnici cesarjeve vlade daroval 50.000 gold. za ustanove slov. dekliške šole v Ljubljani in 60.000 gold. za ustanove slov. dijakov iz Štajarske, Kranjske in Primorske dežele ter iz Reške okolice. Slava temu rodoljubu! — V Kopru so Italijani postali jako drzni ter se gode po mestn koračnica, ki je za tamošnje slov. prebivalce jako razžaljiva. — Hrv. vlada ima prav lahko delo s sedanjim saborom ali dež. zborom. Gg. poslanecem je vse prav, kar ukrene vlada a tej je prav, kar ji ukaže Madjar v Pešti. Je pač torej modra glava kalvinca Tisza, da skrbi tako lepo za Hrvate! — Poljski poslanci so izročili dr. Smolki, predsedniku drž. zbora, 70.000 gold. vozilo v njegovi 70-letnici. Dr. Smolka je bil že leta 1848 predsednik drž. zbora in je sedaj že več let na istem mestu.

Vunanje države. Odkar freimaurerji ukažujejo v Italiji, počí od časa do časa glas, da zapustijo sv. Oče Rim in se preselijo Bog zna kam. No to je že resnica, da lahko pride čas, ko se to izgodi, toda freimaurerjem na ljubo? Ne, njim na ljubo že ne. — Sv. Oče so razposlali vsem velevladnim spomenico, v kateri se nasvetuje, naj se kliče shod mož v to, da se odpravi suženjstvo. — Italijanski kralj Umberto je pisal našemu svitlemu casarju ter je izrekel svoje veselje čez to, da sta Avstrija in Italija v prijazni zvezi. — Na Francoskem si očitavajo poslanci razne goljuhnje, posebno Gilly je očitno nekatere tovariše imel za goljufe ali njih nobeden si ne upa djati ga na tožnjo klop. Kakor je sedaj podoba, pride pa vendar-le cela stvar pred sodnijo, ali Gilly pravi, da ga je ni strah. — General Boulanger dela vladi vedno večje preglavice, kajti vidno je, da njegova moč raste pri ljudstvu. Kakor stoji sedaj republika, ne more nihče imeti do nje spoštovanja. — Angleško ministerstvo nima volje dati kacih pravic Ireem in če jim kedaj kako obljubi, tedaj še je le prav ne izvrši. To je grda, sebična krivica in utegne še gospôdi biti kedaj žal, da niso dali pravice ljudstvu, ki je pri njej išče. — V Belgiji hoče vlada vpeljati osebno vojaštvo, to se pravi, da mora vsak v vojaško suknjo, ki kaže va-njo. Tako je sedaj že skorej po vseh državah stare Evrope. — Nemški cesar je bil malo vžbolel, a ni bilo nevarno. Našemu svitlemu cesarju je pisal kaj prijazno čestitko. — Z ruskim posojilom nemška država ni zadovoljna, najrajši bi bila, da bi Prusom nihče ne zaupal denarja. — Rusija po-

mika po časi ali zmeraj več vojaških čet na zapadne meje, to pa prav na tihem. Kaj hoče kje? — Bolgarija še svojih roparjev ni ugnala, zadnje dni so jih nekaj pozaprlí, toda po vseh kotih se prikazuje še kje katera nova četa. — V Srbiji so razveljavili prve volitve volilnih mož, ker se bojda niso volitve godile prosto. Mogoče, ali vzrok je celi stvari brž kje drugje, kakor pa v premalo prostih volitvah — Turčiji se nič ne mudi, niti proti trženju s sužnji ni doslej česa storila, da bi človek rekel, da je. — V Afriki se Evropejcem ne godi dobro, Italijani so našli smolo v Masavi. Angleži v Egiptu, Nemci v Zanzibaru — na vseh krajih se vidi, da ni dobro, če se postavi človek na solnce, ako ima maslo na glavi.

Za poduk in kratek čas.

Nekaj iz potovanja.

Spisal Janko T.

(Dalje.)

Pa pustimo raje Begunje s svojimi ječami in pojdemo raje pogledat kake dve uri dalje proti severo-izhodni strani. Pot je gladka, večinoma po ravnem, le tu in tam majhen hrib, pa kaj nam bode ta hrib, saj gremo na božjo pot. Res, na božjo pot vedem č. bralce v Brezje, k Mariji Pomagaj. Velike so Begunje, a v njih bivajo večinoma nesrečni ljudje, a Brezje majhna cerkvice, da ne rečem kapelica, a srečen je, kdor tje priroma. Cerkev Marije Pomagaj v Brezji stoji na mični ravnici, skoraj sama, le dvoje ali troje hiš jo obdaja. Posvečena je cerkvice sv. Vidu, mučeniku, na stranskem altari proti jugu je slavna podoba Brežke matere Božje. Kip pri kipu, podoba pri podobi kinča to majhno kapelico a na altari zreš mili obraz Marije Pomagaj. Nad sto brgelj zreš na straneh po steni in za altarjem viseti, mnoge in mnoge zahvale čitaš in mnoga podoba ima celo srečno prigodbo Marijine pomoči. Tu je napis pisan od priproste roke, katera je komaj znala pisati, tam je pisava učenega romarja in tam zreš spet besede pisane od Mariji se zahvaljajoče baronice. Strah obdaja človeka, če pomisli, da je sv. kraj, kjer je roka božja že tolikokrat skazala svojo sveto moč. In če klečiš pred altarjem in zreš v Marijin obraz — oj mile oči, ne hote bodeš se začel priporočati Marijini pomoči, kajti nježno te gleda božja mati, in ljubo zre tvoj obraz dete Jezus. Gledaš podobo tudi od ene ali druge strani — Marijine oči so mile v te vprte, kajti podoba je umetno delo.

Da pa ne bom le hvalil, hočem tu resnično prigodbo zapisati, iz katere se očiten čudež in pomoč Marijina razvidi: Nek mladeneč Jurij Bergant iz Kranjskega, služil je v Knittelfeld-u na Štajarskem vrtnarjem. Nekoč strese ga hud